

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutraj izdaje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerne pa ob 7. uri večer. — Obejane izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.—, . . . 4.50 za pol leta . . . 6.—, . . . 9.— za vsa leta . . . 12.—, . . . 18.—

Narečnine je plačevati naprej na narečbe brez priložene narečnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računano po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Pošlana, oamrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narečnine, reklamacije in oglase sprejema *upravnništvo* ulice Melina picolo hit. 3. II. nadst. Narečnine in oglase je plačevati loče Trst. Odprto reklama sije se prosto poltina.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Vse one častite naše gg. naročnike, ki niso do sedaj ne vrnili doposlanih jim števil „Slovenke“, ne naročili se na isto, prosimo, da to store do 12. t. m., ker drugače se jim 4. števil „Slovenke“ ne dopošlje več.

Upravnništvo „Edinosti“.

Seznanijo naj se s pravičnostjo!

Še hodi okolo takih ljudi, ki se navdušujejo za Verdija. Ne za velikega skladatelja, ampak za moža s primernimi inicijali: V. E. R. D. I. To pomenja Vittorio Emanuele Rè d'Italia. Na vseh razsvetljavah in na vseh igrah z umetelnimi ognji, ki so se prirejale v lombardiških pokrajinah v prvi polovici šestdesetih let, videti je bilo, kako je v plamenečih znakih zažarjalo to ime s tajnostnim prikritim pomenom. Sedaj pa je Verdi starček in Viktor Emanuel počiva že davno pod zemljo. Toda pallici ognjev in prirejalci razsvetljav od nekdanj živje še mogočno v redu, ki so ga ostavili oni. Narodni ponos italijanski je pognal še više. V kolikor se isti pojavlja v združenem kraljestvu, nimamo pravice, da bi kritikovali to. Taka kritika pa postaja dolžnost, ako se italijanska veledomišljavost prikazuje na avstrijskem obsežju. Seveda se je dosedaj le jako blago vrnila kritična sodniška služba. Vsikdar se je naše Italijane v mislih prosilo oprostjenja radi tega, ker smo jih obdržali v Avstriji, in radi tega domišljanege srčnega greha nismo si upali nikdar, da bi se postavili po robu njih prešernemu postopanju. Nečemo razmišljati o tem, v koliko italijanski deli naših pokrajin po svoji sestavi bolj pripadajo nam nego Rimu. V to bi trebalo še le nekake kontrole iredentistiškega stroja za številjenje ljudi, ki toli rad smatra povsem italijansko, kar je srbskega, hrvatskega ali slovenskega. Tudi brutalnega načela, da le posest je pravica, nočemo uveljavljati. Jedino merodajno bi bilo, ako bi se knjigovodstvenim načinom določilo, koliko so stale italijanske pokrajine in koliko so donšale materialno in moralno. Italijanski poslanci so izvrstno umeli dosedaj jadikovanje, vedno so se kazali užaljene, da

morajo pripadati Avstriji, in vsikdar so bili pripravljani v to, da so se v svoji nesreči dali tolažiti po finančnih žrtvah od strani države. Na Dunaju so vspešno igrali ulogo helotov, doma pa vspešno ulogo gospodarjev. Poslanci iz laškega Tirola pa niso tožili vsaj brez vzroka, kajti krajina ob reki Adiji je uboga in je bila močno oškodovana po klavzuli o carini na vino. Večno lamentovanje Tržačanov pa nima niti videza kake opravičenosti. Vsako leto so romale in romajo težke svote v naše pomorsko mesto. Avstrijska vlada dovoljuje za Trst več goldinarjev, nego bi italijanska vlada dovolila centezimov. Trst dobi drugo železniško zvezo se severom in tržaško pristanišče se popolnjuje. Tamošnji molo postaja moloh. Kaj naj bi storili torej, da se pomirijo nezadovoljniji? Misliiti je, da je to le kupčijska nezadovoljnost, nezadovoljnost iz kupčijskih ozirov v ta namen, da bi dobili še več in več. — Taka taktika sicer ne bi mogla veljati kakor pojav očiščene morale, ali umevna bi bila po svoji koristnosti.

No, Italijani kujejo avstrijski proračun, dokler je isti gorak. Toda taka poželjivost po materialnem bi zahtevala vsaj — da bi se vsaj ne videla toliko zoperna — nekoliko zmernosti in dostojnosti v političkem pogledu. Do kaj tacega pa se menda ne morejo ali nočejo dokopati tržaški bogovi. Če jim le pride navskriž kaka namestništvna naredba, ki jih hoče privabiti k pravičnosti, potem postajajo divji in silijo k demisijam, kajti pravica tam ni v deželi navadna stvar in nima nikakega paragrafa v municipalnem statutu. Po takem ne treba njim, da bi si od strani oblasti dali usiljevati pravičnost. To bi lepo naleteli, ako bi kar hkratu hoteli postaviti moralo na dnevni red. Takov nezaslišani naklep se torej odklanja primernim ogorčenjem. Mestni zastop se odpuvduje svojim oblastim in žnjim tudi podestà Pitteri, ki se nikdar poprej ni bližje seznanil z narodno pravičnostjo in ki ne dopušča, da bi se mu le na željo namestnika smela predstavljati vsaka pritepenka.

Tam je torej gospod Gardinois, ki se je dolgočasil v Parizu, vse leto živel v brezdelju, kakor mu je dovoljvalo bogastvo, in v lepem letnem času so mu Fromentovi delali družbo.

Gospa Fromentova je bila tiha, priprosta žena, katero je bilo nizko trinoštvo očetovo zgodaj privadilo pasivni in neprestani pokorščini. Uprav tako se je vedla tudi nasproti svojemu soprogu, katerega dobrotu in vedna potrpljivost pri tej ponižni, molčeči, za nič ne zmeče se in tako rekoč za svoje dejanje neodgovorni naturi nič ni mogla opraviti. Ker je bila vedno udaljena opravkom, je postala bogata, ne da bi bila to opazila ali da bi je bila keličkaj volja, to obračati v svoj prid. Lepo stanovanje v Parizu, gizdavi grad njenega očeta sta jej budila nekovo bolešno čuvstvo. Zavzemala je kolikor mogoče malo prostora ter svoje življenje napolnjevala z jedno samo strastjo: z ljubeznijo do reda, s čudovito, fantastično rednostjo, obstoječo v tem, da je svojeručno in brez prestanka krtačila, brisala, razpraševala in čedila zrcala, polzlatila, okrasje pri vratih.

Ako ni imela že nič drugega snažiti, se je lotila čudna ta ženska svojih prstanov, urine verižice, naprsnih igel, likala brušene kamene, bisere

To seveda ne pomenja ničesar, da namestništvene naredbe ne zahtevajo ničesar drugega, nego da se popravi krivica. Da so se a limine odbili v slovenskem jeziku sestavljeni volilni utoki in da ne je znatnemu številu občinskih zadruženikov vzkralilo aktivno volilno pravo — to nima ni malo skrbeti nikogar, najmanje pa tržaško namestništvo. Namestništvu se prisoja le naloga, da gleda molčé, kako se volilci zvijačnim načinom odpravljajo iz volilnih list. Seveda je namestnik imel nekak tak občutek, kakor da ima drugih dolžnostij. Zbok tega splošno zgražanje. Kaj, da bi se drznili, poseči po železni metli? Tu treba postaviti se odločno po robu, ali pa — lepo odjenjati. Misli se poče po možganih in se zamotavajo. A ne da bi bil obljubljeni cesarski komisar nekaj več nego strašilo? Tu velja, da se nobenega sredstva ne pusti neporabljenim in tudi ne jedne onih potij, ki vodijo v Rim. Verdi, ali nas čuješ? Verdi, cesarski komisar ima priti! Teda, sivolasi skladatelj, ne more pomagati. V. E. R. D. I. je mrtev. Tako Tržačanom ne bode preostajalo drugega, nego da se seznanijo s — pravičnostjo!

Po „Reichswehr“.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 6. februarja 1897.

Iz deželnih zborov. Javili smo že, da so slovenski poslanci v deželnem zboru goriškem ostavili dvorane, izjavivši, da se ne bodo vdeleževali nadaljnih razprav, izvzemši razpravo o proračunu. Dotična izjava, ki jo je podal posl. dr. Tuma v imenu slovenskih poslancev, se glasi:

Uvažujé, da je nasprotna italijanska stranka odvrnila današnji predlog, naj se poleg obstoječih odsekov ustanovi še upravni odsek, ki je za preustrojitev deželnih razmer neobhodno potreben in je ista stranka s tem odklonila vsako poroštvo, da hoče resno sodelovati z nami na korist cele dežele;

uvažujé, da po dosedanem postopanju ni mogoče nikakega napredka in prospeha pričakovati, marveč se je po kmečkih občinah davčno

ter prizadevaje si, da bi lastno ime in ime soproga svojega v poročnem prstanu napravila jasno, z drgnjenjem izbrisala vse njegove črke. Ta manija jo je pregnjala tudi na Savignyu. Nabirala je dračje po drevoredih, z ostje svojega solnčnika mah praskala s klopj ter bi bila najraje prah tresla s perja in stara drevesa ometala z metlo. Vozeča se po železnici je čestokrat zavidljivo pogledovala na bele, lične male vile ob poti z leskečim bakrenim okrasjem, médeno vrtno kroglijo in tistimi dolgimi, malimi vrtovi, ki so bili videti kakor predaljšci: to so bila letovišča po njenem okusu.

Tudi gospod Fromont, ki je vselej mimogredé in s polno glavo opravlil prišel sém ven, ni imel skoro kar nobenega užitka od Savignya. Samo Klara je bila v tem lepem parku v resnici doma. Poznala je v njem najmanjši grm. Kakor so že vsi jedinci sami svoji, izvolila si je bila nekatere izprehode v zabavo, nadzorovala cvetenje in zorenje rastlin ter imela svoj najljubši drevored, najljubše drevo, najljubše klop, kjer je posedala ter čitala. Obedni zvonec jo je iznenadil vsikdar globoko v parku.

(Príde še.)

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Kar zadeva ribnike z brezbrojnimi vodnimi lilijami, jame, školjkaste mostove in velike dvorane, v katerih je bogato izrezljanemu opažu jesenska megla jemala lesk in barvo, se je zmenil zanje samo zaradi občudovanja tujcev, kajti vse to skupaj je delalo tisto, kar je bilo toli po vseči nečimernosti nekdanjega kupca z živino: grad!

Ker je bil že priletel in ni mogel več loviti in ribariti, je nadzoroval za kratek čas najneznatnejše malenkosti obširnega gospodarstva. Krma kuretine, cena zadnjič prodane otave, število v lepem, okroglem skednju navrhovatenih otepov, vse to mu je bilo povod, da je včasih ves dan zmerjal. Gotovo bi nikdo pri pogledu na lepi Savigny, grad na brdu, na rečico, tekočo mimo njega in služečo mu, dejal bi, namesto zrcala, na visoke, od bršljana osenčevane terase in na zid, ki je oklepil park v bregu — gotovo bi pri tem pogledu nikdo ne domneval, kako malovažen in umazan je lastnik.

breme po dokladah dvignilo od 150 do 300%, in da kmečki stan v deželi propada;

uvažuje, da je vladajoči sistem Nj. Prevzvišenosti g. namestnika Rinaldini-ja tak, da pospešuje dosedanje nezno stanje in da se gabi naša narodnost in upliv narodnih poslancev;

uvažuje, da se po sistematičnem poročanju oblastij in po merodajnih osebah podkopluje ugled naših poslancev pri osrednji vladi in s tem potem uničuje in onemogočuje vsak uspeh na korist prebivalstva slovenske narodnosti;

zanašaje se na previdnost in moč te osrednje vlade, da konečno uvidi neiznosno stanje naših deželnih razmer, in s trdnim zaupanjem na slovensko ljudstvo, da terja pravice, ki mu grede po številu in po zakonu, izjavljajo prisotni poslanci slovenske narodnosti, da jim ni mogoče več sodelovati v deželnem zboru, dokler se jim ne dá poročstva, da se resno misli preustrojiti deželne razmere; niso pa nasprotni, da se reši redni letni proračun.

V Gorici, 3. februarja 1897.

Včeraj je bila zadnja seja deželnega zbora istrskega. Takoj začetkom se je vladni zastopnik odgovoril na interpelacijo poslanca Mandiča, da je v dotično sodno informacijsko tabelo došlo krajevno označenje Pazin-Italija le po pomoti prepisovalca. Na to se je prečitala interpelacija posl. Bartolija na ministerstvo za notranje stvari radi točnega spolnjevanja predpisov za pisanje imen od strani voditeljev matice. Na to je sklenila zbornica, da je brzojavno protestovati pri ministru za notranje stvari, ker so si povodom volitev v kmečkih občinah politiške oblasti prisvojile pravico določati kraje za volitve. (Aha! Kako se gospóda boje svobodnih in nezavisnih volitev! Saj vemo, kako so bili gospóda spretni v „delanju“ volitev, a glavna njih moč je bila v osebnem „obdelovanju“ volilcev tikom pred volitvijo. To svojo moč so gospóda posebno lahko razvijali tam, kjer je moral kmet v laško mesto, ako jo hotel vršiti svoje volilno pravo. Tam po tistih ozkih ulicah so obkolili agitatorji ubogega seljaka, da si ni mogel pomoči na nobeno stran. Ali so mu ponujali denarja, ali mu grozili, ali mu obetali zlate gradove, s kratka: pestili so ga tako, da je bil siromak ves zmešan, in ne da bi vedel kedaj in kako, imel je v svojih rokah — laško kandidatno listo. Take volilce pa, o katerih so vedeli, da jih ne premotijo se svojimi „sredstvi“, so laški agitatorji bodisi tudi z fizično silo odstranjevali od volišča. Ob takih okolnostih ni čudo, da je siromašni kmet strahom šel v mesto in je najraje ostajal — doma! Kdo se ne spominja dogodkov ob zadnjih volitvah v glasovitem Oprtlju?! Takim načinom so zmagovali laška gospóda! Njim je bilo seveda prav tako, ne more pa biti prav vladi, ako jej je kaj do tega, da izve pravo resnično javno mnenje, in ne more biti prav vsem onim, ki si žele, da bode vsakdo mogel svobodno izvrševati svoja politiška prava, med katera spada v prvi vrsti svobodno in od nikogar ovirano izvrševanje volilnega prava. Volitve, kakor so se vršile po volji laške gospóde, niso bile volitve, ampak so bile le persiflaža volitve! Hvala in čast našim poslancem, katerim se je posrečilo prepričati slavno vlado, da treba priti v okom takim zlorabam od strani italijanske gospóde. Na voliščih zunaj mest bode siromašni seljak vendar dihal nekoliko svobodneje. A da je bilo res tako, kakor smo opisali mi, je najbolji dokaz v tem, da so se gospóde toli prestrašili odredbe, da se za kmečke občine ne bode vršile prvotne volitve v mestih. Gospóda protestujejo sedaj, uverjeni smo, da — brez uspeha.) Deželni zbor istrski je dovolil 25.000 gld. mestu puljskemu za gradnjo vodovoda. Na to se je odobrila deželni proračun za leto 1897 s potrebščine 510.753 gld. Prihodnja seja se prijavi poslancem pismenim potem.

V deželnem zboru češkem so sklenili soglasno, da je izvoliti komisijo za posvetovanje o znani izjavi vlade oziroma na češko vprašanje. Namestnik grof Coudenhove je izjavil v imenu vlade, da je istej le všeč, ako se mirne in trezno razpravlja o nje izjavi. Češki poslanec dr. Herold je izjavil, da Čeki ne privojuje v nikake koncesije, dokler ne bode zagotovljena jednakoopravnost obeh narodnosti po vsej deželi.

Državnozbornske volitve. Dne 4. t. m. se je vršil v Celji shod zaupnih mož slovenske na-

rodne stranke. Na shodu so se proglasili nastopni kandidatje: za mestno skupino Celje-Brežice g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju; za kmečko skupino Celje-Brežice gosp. Hugon vitez Berks, grajščak na Blagovni; za V. kurijo Celje-Ptuj g. Dragotin Hribar, lastnik tiskarne v Celju; za kmečko skupino Ptuj-Ljutomer preč. gosp. dr. Lavoslav Gregorec, kanonik pri Novi cerkvi; za kmečko skupino mariborsko gosp. F. Robič.

Občinske volitve na Reki. Madjarsko in madjarsko novinstvo se izraža malo ugodnimi besedami o izidu novo dovršenih občinskih volitev. Brzojav je že razglasil konečni izid te borbe: avtonomaška stranka je zmagala pomočjo Hrvatov nad liberalno (čitaj madjarsko) stranko, ki je do zdaj gospodarila na vsej črti. To dejstvo je povzročilo veliko nezadovoljnost in senzacijo v vladajočih krogih Ogerske, tem bolj radi tega, ker je bil ta poraz liberalcev povzročen po zvezi, sklenjeni med italijanskimi avtonomaši in Hrvati.

Ogerska vlada je razkačena radi izida te volitve, kajti smatra očividnim znakom „nehvaležnosti“ prebivalstva reškega.

Mi razumemo jezo Ogerske, ki je tikom pred volitvijo hotela „rešiti“ juridiško situvacijo Reke, to je, ki je hotela nasilno uvesti na Reki — ogerske zakone, ne zmenè se za to, da nima nikake pravice v to, da na Reki vlada provizorij, da to mesto prej ko slej pripada državnoopravno k Hrvatski in da neoficijalna Hrvatska — to je ves narod — niti ne misli na to, da bi odstopilo od svojih pravic do Reke. Ogerska je ogorčena, ker vidi, da — ako bi hotela rešiti reško vprašanje v svojem zmislu — bi imela proti sebi ne le hudo opozicijo Hrvatske, nego tudi Reke same. Naši Italijani pa naj se vzgledujejo na postopanju reških Hrvatov.

Za pokritje deficita madjarske milenijske razstave. V včerajšnji seji ogerske zbornice poslancev je minister za trgovino predložil zakonski načrt za pokritje primanjkljaja, ki ga kaže obračun milenijske razstave. Ta načrt pooblaščuje ministra, da sme dvigniti 550.000 gld., potrebnih za pokritje omenjenega primanjkljaja. — Torej preko pol milijona gld. je imela primanjkljaja ona razstava, o katere sijaju so madjarski oficijozji toliko — lagali!

Milan na popotovanju. Iz Belegagrada javljajo, da razkraj Milan odpotuje danes od tam v Pariz.

Knez Ferdinand bolgarski želi povišanje svoje apanaže. Iz Sredca poročajo: V tukajšnjih politiških krogih se govori, da je knez Ferdinand pozval ministerski svet, naj predloži sobranju zakonski načrt, ki določa povišanje apanaže (civilne liste) knezu. Ministri so se posvetovali z vodji različnih strank, in vspeh teh posvetovanj je bil ta, da so morali ministri odkloniti željo knezevo. —

Položaj na Kreti. Iz Aten poročajo včeraj: Voditelji upornikov na Kreti so priobčili lokalnim oblastim krečanskim, da bode tekem osem dnij pripravljenih za boj 9000 oboroženih upornikov in da se število istih podvoji v kratkem. — Uporniki da imajo v različnih selih nakopičenega mnogo živeža ter da so osnovali v raznih krajih otoka rezervna skladišča.

Isto poročilo trdi nadalje, da se je komisija evropskih konzulov v Kaneji, ki je skušala v okolici mesta pomiriti razburjene duhove, morala vrniti v mesto, ne da bi bila kaj opravila. Nепrestano streljanje nasprotujočih si strank branilo je komisiji nadaljevati svojo pot. V okolici Kaneje so malone vse vasi v plamenu. Govori se, da so se poslednjih prask dejanski udeležili tudi redni turški vojaki.

Korespondenčni urad javlja včerajšnjega dne iz Aten: V Kaneji je revolucija. Včeraj (4.) je bilo ves dan živahno streljanje. V raznih krajih mesta gori. Razširil se je bil neresnični glas, da so Turki pomorili kristijanske straže, vsled česar je gubernér poslal vojakov v bližnje vasi. Uporniki so naskočili tudi na vojake in ubili 20 njih. Razni konzuli in „vali“ so v Alepi, ker jim ni možno vrniti se v Kanejo. Gubernér je poslal vojakov, da ščitijo brzojavni urad v Kaneji. Poveljniki vojnih ladij evropskih držav nastojajo vkreati bežeče svoje sodeželane.

Španija išče francoskih častnikov za Kubo. Iz Pariza javljajo, da je španjska vlada

ponudila trem visokim francoskim častnikom, naj vstopijo v španjsko vojsko na Kubi. Ta ponudba zveni naravnost sijajno: plača bi jim bila 3.000 frankov na mesec, v naprej, in jim jamči španjska vlada, da dobé po udušenem uporu vsak svoje širno zemljišče, nasajeno večinoma sladkorjem, dajoče povprečno 160 tisoč frankov čistega dohodka na leto. Toda vse kaže na to, da francoska vlada omenjenim častnikom ne dovoli prestopiti v španjsko vojsko.

Te ponudbe govoré jako glasno, da mora imeti španjska vlada bore malo zaupanja v zmožnosti svojih lastnih generalov, ako nastoja kupiti si vojskovodij v inozemstvu!

Različne vesti.

Jutrnji shodi. Jutri bodo torej shodi v Bazovici ob 3/4 pop., v Padriču ob 5. uri, na Opčinah ob 6. uri zvečer, v Lonjeru ob 3/4 pop., v sv. Križu ob 11. dop., na Kontovelju ob 3/4 pop., na Proseku ob 5. pop. Shod „pri lovcu“ odpade za jutri in se skljuje za drugo nedeljo!

Kriza tržaškega občinskega zastopa je pri kraju. Župan dr. Pitteri je sinoči prijavil c. kr. namestniku vitezcu Rinaldinju, da on in pa mestna delegacija ostaneta na svojih mestih do izvolitve novega občinskega zastopstva. S tem je pri kraju kriza. Občinske volitve bodo razpisane v kratkem, kajti, kakor je bilo določeno, volitve pričnó dne 17. t. m.

„Mattino“ se seveda močno veseli, da je kriza rešena za sedaj na ta način in zatrja, da je namestnik na posebne prošnje njegove („Mattinove“) stranke ugledil pet taki rešitvi. „Mattinovi“ stranki da je bilo glavno na tem, da se volitve izvrše v določenih rokih in da se čim prej zopet povrne mir.

„Piccolo“ priznava malodušno, da je bila situvacija liberalne stranke taka, da — so se začeli bati. Isti „Piccolo“, ki se je toliko široko ustil poprej, da ne odneha ni za las, in da delegacija in župan morata vstrajati pri svojem sklepu, isti „Piccolo“ je zadovoljen sedaj, da je namestništvo postalo nekoliko uljudneje z mestnim zastopom in se istotako veseli kakor „Mattino“ na rešenju krize.

Poučni so pa vendar-le ti dogodki. In pouk iz teh dogodkov naj bi si v prvi vrsti crpila — slavna vlada. Sedaj vidi lahko, da so laška gospóda korajžni, dokler se jih kdo boji, da pa postajajo kmalo mehki, ako na katerem zvoniku jamejo zvoniti o ostrejših odredbah in o kakem — vladnem komisarju.

S konfliktom v mestni zbornici tržaški se bavi tudi praška „Politika“ in obsoja istotako, kakor smo je obsodili mi, tisto perfidno postopanje dunajske židinjne „Neue Freie Presse“. Praški list povdarja namreč, da imamo sedaj zopet nov dokaz, kake vrste lojalnost in nemštvo je ono, ki e lastno rečenemu listu. Potem nadaljuje praški list: „Toda vse to kričanje ne zadrži vlade, da ne bi enkrat vendar krepko posegnila v irredentovsko mrežo. Že predolgo se je tolerirala ta častivredna družba in se je radi nje postopalo z državi zvestim slovanskim prebivalstvom, kakor da je isto nedoletno. Sedaj bode moral pokazati grof Badeni tudi tu, da li ima moči v to, da se postavi po robu onim nakanam, ki so že dovolj sesale na mozgu države. Spor v mestni zbornici tržaški se težko da rešiti drugače, nego z umeščenjem c. kr. komisarja. To pa bode še le začetek kampanje zoper laške progresovce. (Tako je pač mislil ves svet, ali prišlo je drugače, kakor razvidno na drugem mestu. Jabolko menda še ni zdrelo. Op. uređ.)

Himen. Marija Dolinar, hči c. kr. okr. šolskega nadzornika, se je danes poročila z gosp. Ferd. Brücknerjem, c. kr. nadporočnikom v Trstu. Čestitamo toliko bolj, ker znamo, da je gospod ženin zaveden Poljak in prijatelj mnogih odličnih Slovencev.

Pesnik Simon Gregorčič je z dnem 1. februarja t. l. — kakor poročá včerajšnja „Soča“ — prevzel zopet duhovsko službo vikarijata na Gradišči, kjer biva na svojem posestvu. Kakor je vzradostila ta vest nas, takisto vzradosti izvestno tudi naše čitatelje, kakor sploh vse poštene Slovence in gotovo govorimo iz srca vsem, če rečemo: Bog nam ohrani milega planinskega slavca še mnogaja leta!

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda darovala sta gospod in gospa Pataki, mesto venca na grob Štef. Nadliška, 20 kron.

Imenovanja. Finančni minister je imenoval tajnika finančne prokurature v Trstu, dr. Ivana Fabianija, finančnim svétnikom in pristava fin. prokurature v Trstu, dr. Oresta Polonija in dr. Karla Neuscheller-ja tajnikoma fin. prok. v Trstu. — Pristav, dodeljen okrajnemu sodišču v Ajdovščini, dr. Cezar Marinig, je imenovan tajnikom iste finančne prokurature.

Tridesetletnica. Zadnja številka „Sl. Gospodarja“ nam je došla v praznični obliki. Dne 16. januarja je ta list praznoval svojo tridesetletnico, počel je namreč izhajati dne 16. januarja 1867. Dasi nismo vsikdar soglašali s taktiko tega lista, vendar nam je priznati, da si je pridobil velikih zaslug za probujo spodnještajarskih Slovencev, in da lahko ponosom gleda na svojo minolost. Čutom prave novinarske kolegijalnosti čestitamo najiskrenejše svojemu mariborskemu tovarišu.

Hitrost nekega primorskega sodišča. Že večkrat smo objavili v našem listu pritožb o neverjetno počasnemu uradovanju primorskih sodišč. Slučaj, o katerem se nam je poročalo te dni, ne zaostaja nikakor ne za svojimi predniki, temveč jih menda še nadkriljuje.

V nekem primorskem sodišču, čigar imena ne javljamo za zdaj, kajti „nomina sunt odiosa“, sklenila se je pravda dne 25. februarja 1896. l. Dne 13. aprila 1896. l. izdalo je sodišče razsodbo, s katero pa ni prav nič razsodilo, temveč dopustilo le dokaz po pričah. Ta razsodba je bila vročena strankam dne 5. septembra 1896. l., torej 6 mesecev in pol potem, ko je bila pravda sklenjena in po priliki 5 mesecev po proglašenju razsodbe. Stranka je takoj na 5. dan, to je dne 10. septembra 1896, nastopila ta dokaz; dotična prošnja pa je bila rešena še-le 21. decembra 1896. l., to je torej po več nego treh mesecih, in sicer so se poklicale priče še-le na dan 18. februarja 1897., to je eno celo leto po sklepu pravde.

Mi dvomimo, da gospod revizor, katerega pošilja više deželno sodišče vsako leto pregledovat poslovanje okrajnih sodišč, tudi letos najde vse v najlepšem redu in da pohvali v svojem poročilu tudi gori omenjeno sodišče. Za to tudi ne napišemo komentarja k našemu slučaju; dovoljujemo si pa vendar vprašati, kakó hoče ministerstvo s takimi sodišči uvesti novo proceduro?

Poglavje o „beračih“. Povsem zanesljiva oseba, kateri verujemo brezpogojno, nam poroča, da se je neki gospod, ki igra precej važno ulogo v javnem življenju Kranjske (ime je dobro pribito v knjigi naših beležk), v neki gostilni ljubljanski (tudi ime gostilne nam je znano) izrazil nastopno in doslovno o tržaških Slovencih: „Nu, bil sem parkrat doli v Trstu; res delajo tam, a nas najpuste v miru in naj nam vedno ne zabavljajo. Skromnosti jim manjka. Čen. pr. pride k meni berač in mi zabavlja, ne dobi krajcarja, ampak vržem ga ven...“

Živio! Tu imamo torej teorijo o bogatinih in beračih, o superijornih in inferijornih rojakih, o kladivu in nakovalu.

Mož si je vsakako nabral precej načel iz — nemskoliberalnih glasil. Berači smo torej mi Tržičani, in izvestna gospoda nam skazujejo milosti! Le jednega naj ne pozabijo gospoda: tudi berač ima nekaj tistega v sebi, čemur pravimo — ljubezen do samega sebe. Dasi „berači“, se ne umakemo s pozorišča popred, nego nam poreče narod slovenski, da nas lahko pogreša, ker smo — berači!

Toda: ker že gospoda silijo na dnevni red vprašanje, kdo je v Slovencih „berač“ in kdo „dobrotnik“, in ker smo nekaj takega že morali čuti na lastna nŕesa o neki posebni priliki, dovoljeno nam bodi, da k temu poglavju pridodamo še par besed o slovenskih „beračih“ tržaških.

Tržaški „berači“ dobivajo n. pr. res izdatnih podpor od plemenite družbe sv. Cirila in Metoda, toda do sedaj so bili tega menenja, da teh podpor ne dobivajo tako kakor dobiva berač od svojega dobrotnika običajni novčič, ampak da jih dobivajo v zmislu zasnovane organizacije v obrambo naše narodnosti ob periferijah; menili so, da dobivajo te podpore od brata, ki je uverjen, da pomaga in daje sebi, lastni ukupnosti, kadar pomaga in daje bratu v obmejnih pokrajinah. Teh nazorov je tudi — tako se nadejamo — ogromna večina

naroda slovenskega. Sicer niti ne bi bilo pravega razloga, da se je ustanovila družba sv. Cirila in Metoda. Da pa ne bode krivega razumljenja, povdarjeno bodi izrecao, da ne pripada vodstvu te družbe oni gospod, ki je izustil krilate besede o „beračih“.

Čudni berači, ti tržaški „berači“. Ko so videli, kako potrebno — neizgibno potrebno — bi bilo, da se v Trstu zasnuje sleherni dan izhajajoči list, hitro so bili po koncu in ustanovili so si tak list ne plaše se ogromnih stroškov in žrtev. In te žrtve nosijo ti „berači“ sami: ta posvečevanjem svojih duševnih sil, drugi posvečevanjem svojega časa, drugi zopet na druge načine.

Čudni „berači“ to, katerih glasilo je ostalo verno svojemu prepričanju v trdem boju zoper mogočno zvezo onih, ki so hoteli uveljaviti načelo o nezdružljivosti verskega čuta z narodnim ponosom, ki je ostalo nepremično zvesto narodnemu programu, da si je videlo, kako se vali nanje odij brezverstva, in kako mu, vsled strastne agitacije, odpadajo naročniki drug za drugim; čudni „berači“ to, ki so radi trpeli tisočake škode, nastale vsled skrčenja števila naročnikov, da so le pripomogli po svoji moči, da se je zajezila za narodnost našo toli nevarna struja.

In kolika ogromna naloga je zalotila ravnokar in hkratu te tržaške „berače“. Ravnokar so ti „berači“ častno izvojevali srdito volilno bitko v prevažni občini istrski — to so bitke, o katerih ne more imeti niti pojma oni, ki ni sam živel v tej tužni pokrajini. Ti „berači“ so velikimi žrtvami ravnokar dovršili svoje delo po tržaški okolici za predstoječe občinske volitve, in sicer tako, da je nade, da vzlic neznošnim odnošajem in ljutim naporom ljutih nasprotnikov Slovenci ohranijo vse svoje dosedanje pozicije in da morda celo kaj — pridobele!

Ti „berači“ hočejo vse storiti, kolikor je le v človeških močeh ob takih okolnostih, da izvojujejo državnozbornski volilni boj čim častneje za ves narod slovenski.

In za vse to ti čudni „berači“ niso prosili in ne prosijo nikake materialne podpore — na moralno pa računajo pri vseh onih, ki so dobre volje — izven svojih krogov, ampak hote dovršiti svoje domoljubno delo svojimi naperi, svojim tujdom in svojimi — žrtvami!

Čudni „berači“ to! Toda menimo, da narodu slovenskemu ne treba, da bi se sramoval takih beračev! Oni pa, ki mrzi te „berače“, ker le-ti imajo včasih svojo glavo in svoje misli in vrhu tega še toliko drznosti, da povedo, kar mislijo — oni pa naj le zaluča čez prag te „berače“, kadar bi hoteli trkati na njegova vrata! „Berači“ pa pojdejo dalje in potrkaajo na vrata, ki se jim gotovo odpró; in to so vrata — pravih slovenskih src. S tem zaključujemo poglavje o — tržaških „beračih“!

„Ljubljanski Zvon“ o „Edinosti“. „Ljubljanski Zvon“ pravi v svoji zadnji številki, da hoče ponatiskovati sodbe drugih časopisov o njem, in nadaljuje potem:

„Med vsemi slovenskimi časopisi pa je prijavila največ glasov o „Zvonu“, bodisi ugodnih, bodisi nasprotnih, tržaška „Edinost“, ki je že tudi lani najintenzivneje posegala v znani literarni boj, s hvalno nepristranostjo sprejemač novi smeri prijazne in neprijazne pojave. — Kdor bode kdaj hotel pisati zgodovino tega najnovejšega našega slovstvenega pekreta, bo vsakakor moral zajemati tudi iz „Edinosti“, ki mu bo za to dobo najizdatnejši vir. — Še le prav pred kratkim časom se je v tržaškem dnevniku zopet zbila ter odločila borba med „idealisti“ in „novostrujci“, ki bo naše čitatelje izvestno zanimala, tem bolj, ker se neposredno dostaja našega lista. . . .“

Hvaležno beležičim to priznanje, povdariti nam je še enkrat, da nam nikdar ni bil namen žaliti tega ali onega z literarnim bojem, ki je vihral po predalih našega lista, ampak vodilo nas je le prepričanje, da so taki boji potrebni in koristni, ker povspešujejo čiščenje pojmov.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojani privedi v nedeljo dne 14. februarja svojo veselico nastopnim vspešnim: 1. Aljaš: „Triglav“, možki zbor. 2. „Narodne pesmi“. Hubad: a) Je pa davi slanica pala, b) Škrjanček poje žvrgoli, c) H. Ražem, Prisluzeno plačilo. Narodne pesmi poje mešani zbor.

3. Volarič: Nos, šaljivi zbor. 4. D. Bole: Mutec, veseloigra v jednem dejanju. 5. Ples.

Med posamičnimi točkami in k plesu bode sviral mestni orkester Vstopnina k veselici 30 nč., sedeži 10 nč., k plesu 50 nč. za gospode z eno gospico. Ostalim gospicam je plačati 30 nč.

Za bedne družine ponesrečenih Križanov je daroval mestni zastop ljubljanski v svoji seji dne 10. m. m. po predlogu dr. Ivana Tavčarja 200 kron. Tako čitamo v včerajšnji „Soči“. Objave tega rodoljubnega in človekoljubnega čina v „Slov. Narodu“ nismo opazili, ker — to priznavamo odkrito — v sedanjih barnih časih, ko je toliko posla na vse strani, nimamo časa, da bi pozorno čitali poročila o mestnih sejah ljubljanskih, ako ni na dnevnem redu kako vprašanje splošno-slovenske važnosti.

Sicer pa bi menili, da bi bilo umestno, da bi se bil na ta ali oni način obvestil o tem naš list, ki v imenu Slovencev edini nabira za Križane in ki razdeli denar sporazumno s križkimi narodnjaki. Sploh je običajno, da naš list vrši take in slične naloge kakor je bilo tako tudi z nabiranjem prispevkov povodom potresa v Ljubljani.

De teh opazk smo bili prisiljeni, ker smo zvedeli prav danes, da menijo v Ljubljani, da smo namenoma zamolčali gornji velikodušni čin mestnega zastopa ljubljanskega.

Dotičnim gospodom bodi opetovano in opetovano povedano, da se ne postavljamo nikdar na osebna stališča, da grajamo vse, kar je graje vredno, a da nismo tako zaslepljeni, da ne bi od srca hvalili, kar je hvalevredno. Kakor nas torej želi neopravičeno domnevanje, tako izrekamo od srca zahvalo na tem daru v imenu bednih družin.

Obertna zveza za Kranjsko nam piše, da se je radi nepravilnosti o volitvi v trgovsko in obrtno zbornico za Kranjsko pritožila na pristojnem mestu in da nje namen o volitvah ni bil in ne bo delati zdražbo, kakor so pogostoma pisali nekateri slovenski listi. Potegovala se bo vedno odločno za pravice obrtništva, kakor se je o zadnjih volitvah v trgovinsko in obrtno zbornico potegovala le za to, da bode v zbornici, ki se imenuje tudi obrtna, številnejše obrtniško zastopstvo.

Zdravstvena konferenca zoper kugo prične dne 13. t. m. v Benetkah. Našo državo zastopala bodeta na tej konferenci ministerski svetovalec vi-tez dr. Kusy z Dunaja in pa dr. Bohata, deželni zdravstveni referent na tukajšnjem namestništvu.

Najnovejše vesti.

Atene 6. V Kaneji so v plamenu tri četrtine krščanskih bivališč. Mnoge krščanske družine beže na tuje ladije. Mnogo oseb ubitih. Število žrtev računajo na 300. V Rethymo oblegajo 3000 Turkov palačo gubernerja. Pričelo se je prevažanje beguncev v Milo. Semkaj je že došlo 750 žen in otrok po pripomoči tujih konzulov. Konzulati v Kaneji so prenapolnjeni od krščanskih družin.

Atene 6. V zbornici je prijavil ministerski predsednik, da odidejo v Kanejo tri torpedovke in tri vojne ladije v varstvo grških podanikov.

Preizkusili in priporočili so sloviti vsučilišni profesorji in zdravniki tinkturo za želodec lekarka Piccoli-ja v Ljubljani (Dunajska cesta), katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljanje povspešujoča in telo odpirajoča sredstvo. Stekleničica velja 10 novč.

Trgovinske brzojavke in v sati.

Budimpešta. Pšenica za junon 7.42 7.44 zvezon za spemlad 1896 7.90 do 7.91 Oves za spemlad 6.03—6.05. Rž za spemlad 6.58—6.60. Koruza za maj-juni 1897. 3.85—3.86 Pšenica, novz od 70 kil. 6.85—6.90 od 75 kil. 6.25—6.30, od 80 kil. 6.20—6.25 od 81. kil. 6.35—6.40, od 82 kil. for. — — — — — Isčmen 6.10—6.10 prosa 5.65—6.10.

Pšenica: Ponudbe slabe, omejeni posel Cene mlačne. Prodaja 15000 mt. st. trg mlačen. Vreme aneg.

Praga. Neraunizani sladkor for. 11.77 maj 12.05 mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst v enarimo vred odpošiljatelj prosaj 6. 21.75 22.25 Concato 23.25 23.75 Četrtovci 24.25—24.75 glavah sedih 26—bolje Bayra. Kara Santos good storanga za januar 62—za maj 62.50.

Hamburg. Santos good storanga za mare 51.— za maj 51.50, za september 52.50 za december 53.— mlačno.

Dunajski borski 6. februarja 1897.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.90	102.05
„ „ v srebra	102.90	102.25
Avstrijska renta v zlatu	123.35	123.65
„ „ v kronah	101.20	101.20
Kreditna akcija	270.75	276.10
London 10 let.	119.70	119.70
Napoleoni	9.51 1/2	9.52
20 mark	11.73	11.73
100 italj. li.	45.35	45.35

Zahvala.

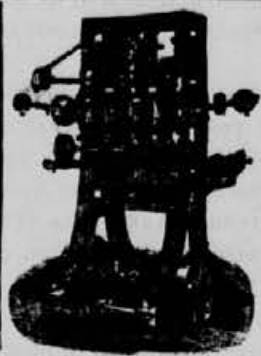
Podpisani prežalostni rodbini se zahvaljujete najiskreje vsem prijateljem in znancem, ki so spremili nepozabnega in predragega pokojnika k večnemu počitku. Ako bi kaj moglo utišati potrta naša srca, bili bi izvestno toliki prijateljski izrazi sožaljenja.

Pri sv. Ivanu, 6 februarja 1897.

Rodbini
Nadlišek-Germek.

Zaloga pohištva

terdke Alessandro Levi Minzi
Trst, Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2
Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franco. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteta:
žage in stroji za
obdelovanje lesa.

Podpisani naznanja, da je odprl dne 31. jan. t. l. gostilno pri

Maksimiljanu

Riva Grumula št. 3,
(blizu trga Giuseppina).

Točijo se vina dalmatinska in istrska, pivo pa graško; kuhinja bode preskrbljena z gorkimi in mrzlimi jedili po najnižjih cenah.

Vino dalmatinsko (Viško) po 36 nč. liter

detto belo 44 "

Vino istrsko 44 "

Wertheimov

šivalni stroj na dvojen prišitek
Nemški fabrikat prve vrste za domačo in obrtno rabo, razpošiljam z Dunaja na vse kraje avstro-ogerske monarhije.

stroj na noge z visokim držalom
stroj na roko z visokim držalom
stroj z ladjico na krog

35 gl. 50 nč.

31 gl. 50 nč.

49 gl. — "

Sodnevna poskušnja

Vsak stroj, kateri se ne obnese izvrstno v času poskušnje, vrnem nazaj na moje stroške. Cenik in šivalni uzorci do-itii je na zahtev.

Razpošiljalna hiša šivalnih strojev

Lois Strauss

trgovskosodno protokollirana firma
oskrbovalec družstva c. k. državnih uradnikov.
DUNAJ, IV., Margarettenstrasse št. 12 gs.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koks v ulici S. Zaccaria št. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

danostjo
Yekoslav Grebenc.

Prija lejtem dobrega vina!

Z današnje n dnevom je prevzel dobroznano gostilno g. J. Štöke na piazzetti Cordaliooli, po domače „Luzletta“, drug tršaški odoljubni Slovence, kateri si bode prizadeval, da obrabi g. stili na isti višini dobrega glasú, na kateri je bila dosí j. v rokah g. J. Štöke.

Novi lastnik se najtopleje priporoča slavnemu p. n. občinstvu in jamči, da bode postrežba toliko gledé kuhinje, kolikor gledé gostilniških opravkov v obče, še v večji meri neop. ečna, nego je bila doslej.

Ločil bode pristno vino:

dalmatinsko črno po 40 nvč. liter,
belo po 44 nvč.

Kar se dostaje kuhinje, novi lastnik gostilne pa jamči, da bode ta kuhinja gledala pod novim vodstvom, da še prekosi svoj dosedanji dobri glas.

Uverjem, da slavno slovensko občinstvo tršaško iz mesta in z dežele blagovoli obiskati omejeno gostilno tudi nadalje v obilnem številu, beleži udani

J. Čok, vodja.

Ustoppina 20 novč. otroci
10 nov.

Borzni trg št. 14
Sedanja razstava:

Serija tretja je
na novejša iz
Španjske, s pe-
gledom S. Seba-
stian, Alicante,
Hernani, San Pe-
dro, San Ivan,
Algeziran itd. itd.

Vila

„Koželjina“ v Koprivi na Krasu, na glavni cesti, ki vodi v Vipavo, se proda. Natančneje se poizve v Trebčah pod lšt. 93.

Kakor vse dobro,
tako je našel tudi
„Servus“ Hausenov kasselski ovseni kakao, p. smemalce. Pristni „Servus“ Kasselski ovseni kakao prodaja se same v kartonih po 38 koščkov zavitih v stanjol po 70 nvč., le-ta je pri boleznih želodca in črevesa priporočan od vseh to- in inozemskih avtoritet. V nobenem gospodinjstvu bi se ne smel pogrešati „Servus“ Hausenov kasselski ovseni kakao. Dobiva se v vseh lekarnah, in beljih prodajalnicah kolon. blaga.
Hausen & C., Kassel in Eger. 12
Glavno razpečevanje za Avstro-ogersko L. Koestlin Bregenz.

Aite & Zadnik - Trst
Via Nuova na vogala
via S. Lazzaro
Novenaročbe najmo-
dernejšega blaga za
zimsko sezono se
nam uže prislo in.
so: Flanela, sukno,
volnene tkanine za
gospe in gospodo. Ve-
liki izbor ovratnikov
in ovratnic vsako-
vrstne barve in ve-
likosti.

Zaloga vsakovrstnih potreb za šivilje, krojače in kitničarke
Uzorec na zahtev franco. Blago se razšilja poštino prasto
Za mnogobrojni obisk tako meščanom, okoličanom in za
najim naročnikom se priporočata udana **Aite & Zadnik.**

Njegova Svetost
Papež Leon XIII.
sporočil je po svojem zdravniku profesorju dr. Laponi-ju lekarnarju PICCOLI-ju v Ljubljani najsrčnejšo zahvalo za Njegovi Svetosti vpslano
tinkturo za želodec
Omenjeni zdravnik, kakor veliko drugih odličnih profesorjev medicine so
Piccoli-jevo tinkturo za želodec II preskusili, tor jo pripravljajo kot izvrstno kro-pilo za želodec, katera krepeča želodec, pomnožuje tek ter povspešuje prebavanje in čiščenje.
Cena: 1 steklenica 10 nvč. 12 steklenic z zavijem 1 glđ. 36 nvč., poštna pošiljatev 70 steklenic 6 glđ. 50 nvč.
Najvišje priznanje
lekarnarju PICCOLI-ju v Ljubljani kot prirojevalecu
kaplje za zobe,
katere jo z zadovoljnim vsehohm Nj. e. in k. Vis. prejasna gospa prestolonaslednica-udova nadvojvodinja **ŠTEFANIJA** izvolila opetovano u-porabiti.
Cena steklenici 20 nvč. 10 stekl. 1 glđ. 50 nvč.
Naročbe o pošiljajo se točno proti poštnemu povzetju

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija
Glavni dobitnik
75.000 kron v gotovini z odbitkom 20%
Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Merpurgo, Iga. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralški prah

ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, dobiva se v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due mori“ Trst, velik try.

Poštne pošiljave izvršujejo se nontegema.

Prvi in najstareji

fotografično - umetniški zavod Ant. Jerkiča
v Gorici na Travniku št. 11 (poleg nadškofije)
prevzema vsa v fotografično stroko spadajoča dela do naravne velikosti. Izdeluje nadalje fotografije na porcelan, na broše (po najnovejši iznajdbi), na platno, na svilo itd. Akvarele in oljnaté slike; posnema po starih fotografijah pomanjševalno ali povečevalno na najkusesnji način. Jamči za neprekosljivo delo. — Cene poštene.

Ivan Godina

limar

Trst via Giulia št. 21.

izvršuje vsakovrstna dela: za zgradbe, za rabo po morju in pri obrtnijah, tako nove kakor za popraviti; bodisi iz jednostavne ali dvostranske pleha, zinka, laminata, medí, bakra itd. Izvršuje kopke in sisaljké po naročbi. Prodaja vsakovrstne posode za kuhanje itd. Vse po najnižih cenah.

Na prostoru Ralli-jevem

MUZEJ TRABER

Anatomija — patologija, mehano-plastična nad 1000 predmetov. Odprt od 9. predpoludne do 9. ure zvečer.

Ob petkih samo za gospe.

Ustoppina 20 nvč. vojaki in otroci 10 nvč.

Kdor želi kupiti

slamorenzico, mlatilnico, gepelj, trieur ali sploh kak potrebni in koristni kmetijski stroj, naj zahteva prvi slovenski cenik naj-novejših strojev od prve in jedine slov. zaloge kmetijskih strojev na Goriškem,

Franjo Babnika v Gorici
(začasno Via Fornica 12.)

Zastopniki se iščejo.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 glđ. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno pri-ljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le tako steklenice kot pristne, ki imajo znano var-stvene znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi

SVOJI K SVOJIM!

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Novo skladišče

OLJA

kisa in mila

Prodaja se na drobno in na debelo.

Cene:

olja jedilno: po 28 nč. lit., fino po 32-36 nč. lit., finejšo po 40-44 nč. lit., namizno pol fino po 48-52 nč. lit., namizno fino po 56-60 nč. lit., namizno extrafino po 64-68 72 nč. lit., — Kis od 4 do 24 nč. lit.

Sprejemajo se tudi naročila, na dom franco pustivši na posodo vrč iz kositarja. — Ker je blagó prve vrsti, se tople priporoča slav. občinstvu. Udani **Anton Siroca**